

מלחמה לכל הרוחות..."

הרעיון שאמריקה תטיב לעשות אם תתחיל במלחמה נגד רוסיה לפני שרוסיה תתקיף אותה נהיה פופולרי מאוד בארצות הברית בזמן האחרון.

מיניסטר הצי פרנסיס מטיס

את מי אתה מרמה, ג'ו?

זה התחיל באופן רשמי עם נאומו של פ. מטיס, מיניסטר לענייני הצי המלחמתי האמריקאי, בו הביע את דעתו כי הפעם תהיה אמריקה המתחילה במלחמה, עליה להתקיף את רוסיה כדי "לשמור על השלום".

מיד נתקבל גאווה זה כהוכחה חותכת לכוננותה הנסתרות של אמריקה, מחרתת המלחמה מצד אחד, ומצד שני הביא גל של הכחשות מצד טרומן, אצטיון וכל המוסמך להכחיש, כי אין זו אלא דעתו הפרטית של מר מטיס, המנוגדת לחלוטין לקו המדיני של ארצות הברית.

אולם הרעיון נתקבל יפה בקרב שכבות רחבות של הקהל באמריקה, לרבות הכותמוזיינים. וטרומן היה נאלץ, בנאומו האחרון, לצאת שוב נגד "המלחמה המרעית" שהיא פרי דמיונו הבלתיאחראי של מר מטיס בלבד.

והנה, בצדו של נאום טרומן בעתונות הופיעה גם כותרת מפוצצת אחרת: "הגיע הזמן להטיל פצצות אטום על רוסיה!" היתה זאת הכרזתו של הגנרל אורביל אנדרסון, מפקד גבוה של חיל האוויר האמריקאי.

"אנחנו במצב מלחמה לכל הרוחות", הכריז הגנרל. "אני אינני בא להציע מלחמה מונעת, אני בא לומר שהגיע זמן לסלק את האשליה. הגיע זמן לומר לסטאלין: 'ג'ו, אתה לא מרמה אף אחד, אמרת שמתן לשבור אותנו, ועלינו להציל את האנושות'."

ואין מצטדק הגנרל אנדרסון? אם אופיע בפני האל, אומר לו שפעלתי כך כי רציתי לעשות זאת לפני שיהיה מאוחר מדי. הייתי אומר לו שהצלתי את האנושות...".

הממשלה האמריקאית קפצה כנשוכת נחש. עוד הכחשות והצטדקויות. העניין מתחיל ללבוש חדגוניות משעממת. ניתנה פקודה להסיר מהגנרל אנדרסון כל סמכות פיקודית, עד שיבורר העניין. בינתיים הוציא מטה חיל האוויר הודעה: "חיל האוויר היה, ותמיד יהיה, קודם כל -- מכשיר לשלום...".

צללים בים קוריא

זקן עקשן וגבה-קומה שט בסירת נחיתה קטנה במים הדוממים. ממורת הים נשאה מתוך הים הצללית החשוכה של החוף הקומוניסטי. מאחורי גבו, מול הארץ המערבית, התנשאו צלליותיהן של עשרות אניות מלחמה מואפלות -- צי הנחיתה. בעוד דקות מספר צריכה להתחיל הפלישה שתכריע, בין השאר, גם את גורלו.

אם תיכשל הנחיתה יהיה הוא דמות כמעט מגוחכת -- הגנרל שכבש את יפאן אחרי אחת המערכות הגדולות בהיסטוריה -- וזה שספג מכות מידי צבאו הקטן של עם קטן.

אם תצליח הנחיתה תיחשב הנחיתה לקוריא כאחת המערכות הגאונות ביותר. נסיגה מתוכננת של מאות קילומטרים עד לראש-חוף קטן, ריתוק האויב שם, נחיתה ימית ליד גבול המוצא, ניתוק כל הארץ הכבושה בידי האויב והשמדתו המוחלטת של צבאו.

אין איש יודע מה חשב דוגלאס מאקי ארתור באותם רגעים לפני שעתידה של מן הסתם היה (כרגיל) בטוח בעצמו. החוף שממולו היה ריק כמעט מכוונות האויב.

גלית מתנקם בדור. בשבוע האחרון היה כמעט ברור שתמרונו הקלאסי של מאקי-ארתור הצליח. בעוד שבחזית העיקרית רית התגונן הצבא הקומוניסטי במאמץ נואש מפני האמריקאים המנסים להתפרץ מתוך ראש-חוף, ירדה ורוע-הנחיתה על סיאול -- קוריאספכה ודרר-הנחיתה היחידה שלו. מליוני כרוזים אמריקאיים דאגו לכך

נחיתה בשלב השני? ראש-הגשר האמריקאי מילא תפקיד עיקרי בתכנית מאקי-ארתור -- ריתוק צבא האויב בחלקו הדרומי ביותר של חצי-האי. הודות לכך תגרום הנחיתה, במקרה של הצלחה גמורה, לא רק לכיבוש קוריאה הדרומית אלא גם להשמדתו הגמורה של צבא-הצפון.

חזרה על מלחמת הנגב. במידה מסוימת מזכירה מערכה זו את הפלישה המצרית בדרום ארץ-ישראל. כזכור התיקדו המצרים לאורך רצועת החוף עד מצפון לאישוד, שם ריכוז את צבאם העיקרי, וקו האספקה והנסיגה שלהם נשאר כמעט בלתי-מוגן -- הן לצד הים והן לצד הנגב. כשניקצ צבא-ההגנה את קו הנסיגה הזה ליד בית-חנן, מצפון לעזה, היתה צפויה השמדה מוחלטת לגייס המצרי כולו -- שניצל רק הודות לנסיגת-כוכן כללית על פני חולות שפת-הים.

טרומן והפלמ"ח

ה"מארינס", חיל-הנחיתה של הצי האמריקאי, דומה ברוב תכונותיו הטובות והרעות לפלמ"ח ו"ל. כמו הפלמ"ח מצטיין הוא ברוח-יחידה נהדרת, במסורת קרבית מפוארת -- ובכוח עמוק לכל שאר נושאי-הנשק.

בדיחות בלתי-ספורות מעידות על אופיו של חיל הנחיתה. אחת מהן: משאן נוסד חיל-הנחיתה עלה החייל הראשון על סיפון האניה והתייצב לפני רבי-החובל, "חיל נחית תה?" שאל הלה, "לא שמעתי שקיים דבר כזה. שב שם בפניה ונחכה עד שאברר מה העניין". כעבור שעה התייצב חייל-נחיתה שני, ואף הוא נשלח לאותה פינה. "מה?" שאל החייל הראשון ביהירות, "הגם אותך צרפו אל החתיקים?"

חיל-הנחיתה שייך לצי (באמריקה, כמו באנגליה, נחשב הצי לשרות מכובד יותר מאשר הצבא), ותפקידו העיקרי, בהתאם לחוק הקונגרס, "לתפוס ולהבטיח בסיסים לצי". אולם למעשה לחמו חיילי-הנחיתה

צי הפירשה האמריקאי

גלית מתנקם

בכל החזיתות ובכל המלחמות כיחידה מובחרת.

משהתלקחה המלחמה בקוריא היה חיילי-הנחיתה את התגבורת הראשונה שהגיעה מארצות-הברית (הגייס האמריקאי שנכנס ראשון לקרב נמנה על צבא-הכיבוש ביפאן). כשירדו חיילי-הנחיתה מן האניה בפוסאן אמר אחד מהם לחייל קרבי מלוכלך שחזר מן החזית: "ילד, תוכל ללכת הביתה, אנחנו כבר הענינו".

הפרסומת הרבה שחיל-הנחיתה זכה לה היתה למורת רוחם של רבים -- ולמורת רוחו המיוחדת של טרומן. כי טרומן אינו אוהב את חיל-הנחיתה. אחרי מלחמת-העולם השנייה עשה את הכל כדי לחסלו, ורק

במקרה נשאר עוד בריגדה אחת בשרות פעיל.

כמו סטאלין. בוקר אחד, כשישב הארי טרומן והכתוב למזכירתו את מכתביו, הגיעה לידי איגרת של חבר-הקונגרס מאקי-דונג. האיגרת הציעה שחיל-הנחיתה יהיה מיוצג כיחידה עצמאית בועדת ראשי-המטה (ועדה זו, שהיא המוסד הצבאי העליון באמריקה, מורכבת כיום מראשי-המטה של

מרינס בדרכם לקוריא

היצור הזה בבית הלבן...

הצבא, הצי וחיל-האוויר, בראשותו של הגנרל עומר באדלי.

הנשיא איבד את השליטה על עצמו. "לידיעתך", הכתיב, "חיל-הנחיתה אינו אלא הכוח המשטרתי של הצי, וכל עוד אני הנשיא, לא ישתנה תפקיד זה. יש לו מכוונת-עמולה שאינה נופלת כמעט מזו של סטאלין. בכבוד רב, הרי ס. טרומן".

חבר-הקונגרס מאקי-דונג, שאינו יודף פרסומת, לקח את מכתב-התשובה והכניס אותו ב"רשומות הקונגרס". שם היה נשאר קבור -- לולא גילה אותו אחד העתונאים המפורסמים -- שפירסם אותו מיד בעמוד הראשון של כל עיתוני המדינה. מיד קמה צעקה עצומה.

אלפים ורבבות חיילי-נחיתה משוחררים החלו להטיל מצור על הבית הלבן -- לשגר איגרות, לטלפן, לשלוח מברקים. לרוע מזלו של טרומן התכנס במקרה באותו יום גם כינוס של חיילי-נחיתה משוחררים בווישינגטון. "היצור הזה בבית הלבן", קרא אחד הנואמים, "אשם בכל הצרות של חיל-הנחיתה. שרה-הגנה ג'ונסון (שהתפטר בינתיים) אינו אלא "אידיוט ארור".

הלצות אפורות. ישב טרומן וכתב

מכתב-התנצלות. אולם גם הוא הרגיש שכתב כזה אינו מספיק עוד. דרושה היתה נצלות משכנעת יותר. וכאן החליט את אחת ההחלטות המעידות על כשרונו המיר: חד שהעלה אותו לכס הנשיא: הוא הלך בעצמו לכינוס חיילי-הנחיתה המשוחררים. יור הכינוס, שקיבל את הידיעה דקות מעטות לפני הופעת הנשיא, פקד על הנוכחים: "קריאות-ביניים והלצות אסורות בהחלט... אתם תתנהגו כמו חיילים".

"כשאני טועה", אמר טרומן, "אני מנסה לתקן את המעוות. אני משתדל לטעות כמה שאפשר פחות...". הנוכחים מתאו כפיים. העוזן נסלה. הנשיא האמריקאי (שהוא גם ראש-ממשלה) הסיר את כובעו לפני הפלמ"ח.

